

PIEŅEMTIE TEKSTI

P9_TA(2020)0284

Eurozonas nodarbinātības un sociālās politikas nostādnes 2020. gadā

Eiropas Parlamenta 2020. gada 22. oktobra rezolūcija par eurozonas nodarbinātības un sociālās politikas nostādnēm 2020. gadā (2020/2079(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3. un 5. pantu un 6. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 4., 6., 9., 145., 148., 149., 151., 152., 153., 154., 155., 156., 158., 165., 166., 168., 174. un 349. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu¹,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās IV sadaļu (Solidaritāte), un Direktīvu 2000/43/EK (Direktīva par rasu vienlīdzību),
- ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (*UNCRPD*),
- ņemot vērā ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), jo īpaši 1., 3., 4., 5., 8., 10. un 13. mērķi,
- ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2020/672 (2020. gada 19. maijs), ar ko izveido Eiropas pagaidu atbalsta instrumentu bezdarba risku mazināšanai ārkārtas situācijā (*SURE*) pēc Covid-19 uzliesmojuma²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/559 (2020. gada 23. aprīlis), ar ko Regulu (ES) Nr. 223/2014 groza attiecībā uz īpašu pasākumu ieviešanu Covid-19 uzliesmojuma risināšanai³,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 2. aprīļa paziņojumu “Reaģēšana uz koronavīrusu. Visos iespējamajos veidos izmantot katru pieejamo euro, lai glābtu cilvēku dzīvību un sargātu iztikas līdzekļus” (COM(2020)0143),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/460 (2020. gada

¹ OV L 123, 12.5.2016, 1. lpp.

² OV L 159, 20.5.2020., 1. lpp.

³ OV L 130, 24.4.2020., 7. lpp.

30. marts), ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013 un (ES) Nr. 508/2014 attiecībā uz īpašiem pasākumiem, kas nepieciešami, lai piesaistītu investīcijas dalībvalstu veselības aprūpes sistēmās un citos to ekonomikas sektoros, reaģējot uz Covid-19 uzliesmojumu (Investīciju iniciatīva reaģēšanai uz koronavīrusu)¹,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 13. marta paziņojumu “Koordinēta ekonomikas reakcija uz Covid-19 uzliesmojumu” (COM(2020)0112),
 - ņemot vērā 2020. gadā publicēto Kopīgā pētniecības centra tehnisko ziņojumu “Covid-19 ierobežošanas pasākumi un ES darba tirgi” un jo īpaši tajā sniegto analīzi par jaunākajiem pieejamajiem faktiem attiecībā uz tāl darba tendencēm Eiropas Savienībā,
 - ņemot vērā Komisijas 2019. gada 12. jūnija paziņojumu “Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības padziļināšana: pārskats par paveikto četrus gadus pēc piecu priekšsēdētāju ziņojuma — Eiropas Komisijas ieguldījums 2019. gada 21. jūnija Eurosamitā” (COM(2019)0279),
 - ņemot vērā piecu priekšsēdētāju 2015. gada 22. jūnija ziņojumu “Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana”,
 - ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “2020. gada Eiropas pusgads: konkrētām valstīm adresēti ieteikumi” (COM(2020)0500),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšanu (COM(2020)0123) un tam sekojošo Padomes 2020. gada 23. marta lēmumu,
 - ņemot vērā Komisijas 2020. gada 26. februāra priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem (COM(2020)0070),
 - ņemot vērā Komisijas 2017. gada 22. novembra priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem (COM(2017)0677) un Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa nostāju par to²,
 - ņemot vērā Padomes 2019. gada 8. jūlija Lēmumu (ES) 2019/1181 par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem³,
 - ņemot vērā Komisijas 2019. gada 17. decembra paziņojumu “2020. gada ilgtspējīgas izaugsmes stratēģija” (COM(2019)0650),
 - ņemot vērā Komisijas un Padomes 2019. gada 17. decembra vienotā nodarbinātības ziņojuma priekšlikumu, kas pievienots dokumentam “Komisijas paziņojums par 2020. gada ilgtspējīgas izaugsmes stratēģiju” (COM(2019)0653),
 - ņemot vērā Komisijas 2019. gada 17. decembra ieteikumu Padomes ieteikumam par eurozonas ekonomikas politiku (COM(2019)0652),
 - ņemot vērā Komisijas 2019. gada 17. decembra ziņojumu “Brīdināšanas mehānisma

¹ OV L 99, 31.3.2020., 5. lpp.

² OV C 390, 18.11.2019., 196. lpp.

³ OV L 185, 11.7.2019., 44. lpp.

- ziņojums par 2020. gadu” (COM(2019)0651),
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 20. novembra paziņojumu par 2020. gada budžeta plāna projektiem — vispārējs novērtējums (COM(2019)0900),
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas politikas pamatnostādnes nākamajai Eiropas Komisijai (2019–2024) “Eiropas Savienība, kas tiecas uz augstākiem mērķiem. Mana programma Eiropai”,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas politikas pamatnostādnes nākamajai Eiropas Komisijai (2019–2024) “Eiropas Savienība, kas tiecas uz augstākiem mērķiem” pausto paziņojumu pārņemt Eiropas Parlamenta ierosināto ideju un izveidot Eiropas Garantiju bērniem, lai atbalstītu ikvienu bērnu, kam ir vajadzīga palīdzība,
 - ņemot vērā Komisijas 2017. gada 26. aprīļa paziņojumu “Eiropas sociālo tiesību pīlāra izveide” (COM(2017)0250) un jo īpaši 11. principu, ar kuru nostiprināta vajadzība veicināt bērnu tiesības,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2020. gada 8. jūnija secinājumus “Demogrāfiskās problēmas: skatījums uz nākotni”¹,
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 20. jūnija secinājumus par darba un ģimenes dzīves saskaņošanu demogrāfisko pārmaiņu apstākļos (11841/11),
 - ņemot vērā Komisijas 2017. gada 26. aprīļa paziņojumu “Iniciatīva strādājošo vecāku un aprūpētāju darba un privātās dzīves līdzsvara atbalstam” (COM(2017)0252),
 - ņemot vērā Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 480/2014, ar kuru papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1303/2013²,
 - ņemot vērā Komisijas 2018. gada 13. marta priekšlikumu Padomes ieteikumam par darbinieku un pašnodarbināto personu piekļuvi sociālajai aizsardzībai (COM(2018)0132),
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada Sociālo ieguldījumu paketi, kas izklāstīta Komisijas paziņojumā “Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzījai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.-2020. gadā” (COM(2013)0083),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 5. aprīļa paziņojumu “ES programma attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām līdz 2020. gadam” (COM(2011)0173) un tam sekojošos īstenošanas un novērtējuma ziņojumus,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ieteikumu par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus³,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1158 (2019. gada 20. jūnijs) par darba un privātās dzīves līdzsvaru vecākiem un aprūpētājiem un ar ko

¹ OV C 205, 19.6.2020., 3. lpp.

² OV L 138, 13.5.2014., 5. lpp.

³ OV L 307, 18.11.2008., 11. lpp.

atceļ Padomes Direktīvu 2010/18/ES¹,

- ņemot vērā Komisijas dienestu 2017. gada 26. aprīļa darba dokumentu “Novērtējums attiecībā uz 2013. gada ieteikumu “Ieguldījums bērnos: nabadzības apburtā loka pārraušana”” (SWD(2017)0258),
- ņemot vērā Komisijas dokumentu “Stratēģiska iesaistīšanās dzimumu līdztiesības jautājumu risināšanā laikposmā no 2016. gada līdz 2019. gadam”, Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu (2011-2020) un Padomes 2011. gada 7. marta secinājumus par to², kā arī Komisijas 2020. gada 5. marta paziņojumu “Savienība, kurā valda līdztiesība: dzimumu līdztiesības stratēģija 2020.-2025. gadam” (COM(2020)0152),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 29. maija ziņojumu “Barselonas mērķi. Mazu bērnu aprūpes pakalpojumu attīstība Eiropā ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei” (COM(2013)0322),
- ņemot vērā 2002. gada Barselonas Eiropadomes mērķus bērnu aprūpes jomā, proti, līdz 2010. gadam nodrošināt bērnu aprūpi vismaz 90 % bērnu vecumā no trim gadiem līdz obligātajam izglītības vecumam un vismaz 33 % bērnu, kas jaunāki par trim gadiem,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 4. oktobra paziņojumu “Garantija jauniešiem un jaunatnes nodarbinātības iniciatīva — pēc trīs gadiem” (COM(2016)0646),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 14. septembra paziņojumu “Eiropas investīciju stiprināšana nodarbinātībai un izaugsmei: ceļā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fonda otro posmu un jauno Eiropas Ārējo investīciju plānu (COM(2016)0581),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 10. jūnija paziņojumu “Jaunā prasmju programma Eiropai. Kopīgs darbs cilvēkkapitāla, nodarbināmības un konkurētspējas stiprināšanai” (COM(2016)0381),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 1. jūlija paziņojumu “Eiropas Prasmju programma ilgtspējīgai konkurētspējai, sociālajam taisnīgumam un noturībai” (COM(2020)0274),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 2. jūnija paziņojumu “Eiropas sadarbīgās ekonomikas programma” (COM(2016)0356),
- ņemot vērā aprite ekonomikas paketi (Direktīvas (ES) 2018/849³, (ES) 2018/850⁴, (ES) 2018/851⁵ un (ES) 2018/852⁶),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 1. jūnija paziņojumu “Eiropa atkal investē. Novērtējums par Investīciju plānu Eiropai” (COM(2016)0359),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 16. februāra Balto grāmatu “Atbilstīgu, drošu un noturīgu pensiju programma” (COM(2012)0055),

¹ OV L 188, 12.7.2019., 79. lpp.

² OV C 155, 25.5.2011., 10. lpp.

³ OV L 150, 14.6.2018., 93. lpp.

⁴ OV L 150, 14.6.2018., 100. lpp.

⁵ OV L 150, 14.6.2018., 109. lpp.

⁶ OV L 150, 14.6.2018., 141. lpp.

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 20. oktobra paziņojumu “Solidaritāte veselības jomā. Nevienlīdzības samazināšana veselības jomā ES” (COM(2009)0567),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 7. decembra secinājumus “Veicināt sociālo ekonomiku — vienu no svarīgākajiem ekonomikas un sociālās attīstības virzītājspēkiem Eiropā” (15071/15),
- ņemot vērā Parlamenta 2019. gada 10. oktobra rezolūciju par eurozonas nodarbinātības un sociālās politikas nostādņem¹,
- ņemot vērā Parlamenta 2019. gada 13. marta rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: nodarbinātības un sociālie aspekti 2019. gada izaugsmes pētījumā²,
- ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 11. decembra rezolūciju par izglītību digitālajā laikmetā: problēmas, iespējas un gūtā pieredze ES politikas izstrādē³,
- ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 11. septembra rezolūciju par risinājumiem attiecībā uz darba ņēmēju reintegrāciju kvalitatīvā nodarbinātībā pēc traumas vai slimības⁴,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 16. novembra rezolūciju par nevienlīdzības apkarošanu kā instrumentu darbvietu radīšanai un izaugsmes stimulēšanai⁵,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūciju par politikas nostādņem attiecībā uz ienākumu minimumu — instrumentu nabadzības novēršanai⁶,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 14. septembra rezolūciju par jauno Prasmju programmu Eiropai⁷,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas sociālo tiesību pīlāru⁸,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 26. maija rezolūciju par nabadzību — dzimuma perspektīva⁹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta nostāju 2016. gada 2. februārī, lai pieņemtu priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas platformas izveidi sadarbības uzlabošanai nedeklarēta darba novēršanā un atturēšanā no tā¹⁰,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 25. novembra rezolūciju par ES stratēģisko satvaru par drošību un veselības aizsardzību darbā laikposmam no 2014. gada līdz

¹ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0033.

² Pieņemtie teksti P8_TA(2019)0202.

³ OV C 134, 24.4.2020., 16. lpp.

⁴ OV C 433, 23.12.2019., 9. lpp.

⁵ OV C 356, 4.10.2018., 89. lpp.

⁶ OV C 346, 27.9.2018., 156. lpp.

⁷ OV C 337, 20.9.2018., 135. lpp.

⁸ OV C 242, 10.7.2018., 24. lpp.

⁹ OV C 76, 28.2.2018., 93. lpp.

¹⁰ OV C 35, 31.1.2018., 157. lpp.

2020. gadam¹,

- ņemot vērā ESAO un Eiropas Komisijas iniciatīvu “*State of Health in the EU*” un saistīto ziņojumu “*Health at a glance: Europe 2018*”,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada ziņojumu par pensiju pietiekamību: vecumā saņemto ienākumu pašreizējā un turpmākā pietiekamība ES, kas publicēts 2018. gada 26. aprīlī,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada ziņojumu par novecošanu: ekonomikas un budžeta prognozes ES dalībvalstīs (2016-2070), kas publicēts 2018. gada 28. maijā,
- ņemot vērā pārskatīto Eiropas Sociālo hartu un Turīnas procesu, ko uzsāka 2014. gadā, lai stiprinātu Eiropas Sociālās hartas līgumu sistēmu Eiropas Padomē un saistībā ar Eiropas Savienības tiesībām,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūciju par nevienlīdzības samazināšanu veselības aprūpes jomā ES²,
- ņemot vērā 2020. gada 10. jūlija rezolūciju par ES sabiedrības veselības stratēģiju pēc Covid-19 pandēmijas³,
- ņemot vērā ANO Personu ar invaliditāti tiesību komitejas 2015. gada septembra noslēguma konstatējumus par Eiropas Savienības 2014. gada jūnija sākotnējo ziņojumu komitejai,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (Vienlīdzīgu iespēju direktīva)⁴, un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (1992) 141. pantu par principu, kas paredz vienādu darba samaksu par vienādu vai līdzvērtīgu darbu,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību (2014. gads),
- ņemot vērā ES jaunatnes stratēģiju 2019.–2027. gadam, kuras pamatā ir Padomes 2018. gada 26. novembra rezolūcija, un stratēģijas “Eiropa 2020” mērķi par vairāk nekā 10 % samazināt izglītības un apmācības priekšlaicīgu pamešanu,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada marta priekšizpēti par Garantiju bērniem (galīgais ziņojums),
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2017. gada aprīļa Īpašo ziņojumu Nr. 5/2017 “Jauniešu bezdarbs: vai ES politikas virzieniem ir bijusi nozīme? Garantijas jauniešiem shēmas un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas novērtējums”,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 1. jūlija paziņojumu: “Jauniešu nodarbinātības atbalsts — tilts uz darbvietām nākamajai paaudzei” (COM(2020)0276),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/882 (2019. gada

¹ OV C 366, 27.10.2017., 117. lpp.

² OV C 199 E, 7.7.2012., 25. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0205.

⁴ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu pieklūstamības prasībām (Eiropas Pieklūstamības akts)¹,

- ņemot vērā Komisijas sagatavoto Eiropas ekonomikas prognozi: 2020. gada pavasaris,
 - ņemot vērā Eiropas Sociālās politikas tīkla pētījumu “Strādājošo nabadzība Eiropā. Pētījums par valstīs īstenoto politiku”, kas publicēts 2019. gada maijā,
 - ņemot vērā Padomes 2018. gada ieteikumu par darbinieku un pašnodarbināto personu pieklūvu sociālajai aizsardzībai (14582/18),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1152 (2019. gada 20. jūnijs) par pārredzamiem un paredzamiem darba apstākļiem Eiropas Savienībā²,
 - ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 19. jūnija rezolūciju par Eiropas aizsardzību pārrobežu un sezonālajiem darba ņēmējiem saistībā ar Covid-19 krīzi³,
 - ņemot vērā Komisijas ekonomikas prognozi: 2020. gada vasara,
 - ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “Eiropas atveseļošanas vajadzību konstatēšana” (SWD(2020)0098),
 - ņemot vērā Padomes 2020. gada 18. februāra secinājumus par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kuras nesadarbojas nodokļu lietās (6129/20),
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A9-0183/2020),
- A. tā kā ES ir sākusies dziļākā ekonomikas recesija tās vēsturē, ekonomiskajai aktivitātei Eiropā samazinoties neierasti ātrā tempā; tā kā saskaņā ar 2020. gada vasaras ekonomikas prognozi ir gaidāms, ka ES IKP 2020. gadā samazināsies par aptuveni 8,3 %, savukārt eurozonā — par 8,7 %;
- B. tā kā Covid-19 krīze ir radījusi simetrisku satricinājumu, kas ietekmē visas dalībvalstis, lai gan gaidāmā krīzes ietekme ir nevienmērīga, spēcīgāk ietekmējot vairāk nekā 109 miljonus cilvēku, kuri bija pakļauti nabadzības riskam jau pirms pandēmijas; tā kā krīze ir radījusi spēcīgu spiedienu uz sociālās aizsardzības sistēmām, kurām nākas mazināt krīzes sociālo ietekmi, lai nodrošinātu pienācīgus dzīves apstākļus visiem, kā arī pieklūvu būtiskajiem pakalpojumiem, piemēram, veselības aprūpei, izglītībai un mājokļiem; tā kā Covid-19 krīze, visticamāk, palielinās pastāvošo nevienlīdzību un liks Eiropai koordinēti reaģēt, nodrošinot sociālo un teritoriālo kohēziju;
- C. tā kā pašreizējā krīze arī ietver risku, ka paplašināsies reģionālās un teritoriālās atšķirības starp dalībvalstīm un to teritorijās;
- D. tā kā efektīva Eiropas ekonomiskās, sociālās un veselības politikas koordinācija, kuras pamatā ir Eiropas pusgads un Eiropas sociālo tiesību pīlārs, ir būtiski svarīga, lai mazinātu krīzes sekas un nodrošinātu ekonomiski inovatīvu, sociāli taisnīgu un vides

¹ OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.

² OV L 186, 11.7.2019., 105. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0176.

ziņā atbildīgu atveseļošanu; tā kā Parlamenta lielāka iesaistīšanās stiprina pusgada demokrātisko pārraudzību;

- E. tā kā ar Padomes 2020. gada 23. marta lēmumu tika iedarbināta Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējā izņēmuma klauzula, padarot iespējamu nepieciešamo elastību, lai veiktu visus nepieciešamos pasākumus nolūkā atbalstīt ekonomiku un veselības aprūpes sistēmas; tā kā sociālie ieguldījumi ir būtiski svarīgi, lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību, nabadzības izskaušanu un iekļaujošas sabiedrības;
- F. tā kā noteiktas politiskās izvēles un ierobežojoši ieguldījumi pēc finanšu un ekonomikas krīzes ir nelabvēlīgi ietekmējuši aizsardzības līmeni, ko sniedz dažos gadījumos nepietiekami finansētas sociālās un veselības aprūpes sistēmas, kas nespēja pienācīgi samazināt nabadzību un nevienlīdzību, un pasliktinājuši pandēmijas sekas dažās dalībvalstīs;
- G. tā kā ir vajadzīgi izšķiroši pasākumi un ieguldījumi, lai nodrošinātu ātru atveseļošanu, kurā galvenā uzmanība būtu jāvērs uz pandēmijas ekonomisko un sociālo seku mazināšanu, ekonomiskās aktivitātes atsākšanu, ilgtspējīgas attīstības veicināšanu, zaļo pārkārtošanos, digitalizāciju un ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu, Zaļā pakta un Parīzes nolīguma mērķu, kā arī Eiropas sociālo tiesību pīlāra (ESTP) īstenošanu, lai veidotu efektīvākas un spēcīgākas labklājības valstis;
- H. tā kā, lai izmantotu ierosināto Atveseļošanas un noturības mehānismu, dalībvalstīm būtu jā sagatavo atveseļošanas un noturības plāni, kam būtu jābūt pievienotiem valsts reformu programmām, ņemot vērā Eiropas pusgada konstatējumus, kā arī valsts enerģētikas un klimata plānus un taisnīgas pārkārtošanās plānus, un jāziņo par plānu īstenošanā gūto progresu Eiropas pusgada kontekstā; tā kā dalībvalstīm būtu jāizveido īpaši sociālā progresa plāni ar skaidriem mērķrādītājiem, norādot, uz ko tiks vērsti sociālie ieguldījumi un kā tiks īstenoti ESTP principi pēc rīcības plāna pieņemšanas ESTP īstenošanai, par ko paziņoja Eiropas Komisijas priekšsēdētāja;
- I. tā kā sociāli ilgtspējīgas reformas ir balstītas uz solidaritāti, integrāciju, sociālo taisnīgumu, taisnīgu labklājības sadalījumu, dzimumu līdztiesību, augsti kvalitatīvu publiskās izglītības sistēmu visiem, kvalitatīvu nodarbinātību un ilgtspējīgu izaugsmi — modeli, kas nodrošina taisnīgumu un sociālo aizsardzību, sniedz iespējas neaizsargātām grupām, veicina līdzdalību un pilsoniskumu un uzlabo dzīves standartus visiem; tā kā spēcīgākas sociālās aizsardzības sistēmas ir būtiski svarīgas cīņai pret nabadzību un nevienlīdzību, kā arī lai atbalstītu iekļaujošu un ilgtspējīgu izaugsmi;
- J. tā kā saskaņā ar papildinošo dienestu darba dokumentu “Eiropas atveseļošanas vajadzību konstatēšana” vissteidzamāk risināmais sociālais jautājums ir bezdarbs; tā kā minētajā dokumentā Komisija lēš, ka sociālajai infrastruktūrai nepieciešamie ieguldījumi sasniegs 192 miljardus EUR;
- K. tā kā ir paredzams, ka bezdarba līmenis eurozonā palielināsies no 7,5 % 2019. gadā līdz aptuveni 9,5 % 2020. gadā, ar būtiskām atšķirībām starp dalībvalstīm; tā kā ir gaidāms, ka bezdarba palielināšanās nevienmērīgi ietekmēs nozares, dzimumus un vecuma un sociāli ekonomiskās grupas; tā kā valstu saīsināta darba laika shēmas, algu subsīdijas un atbalsts uzņēmumiem, izmantojot Eiropas pasākumus, ļauj saglabāt darbvietas un noturēt algas nemainīgā līmenī; tā kā vidējā termiņā daudzas darbvietas joprojām ir pakļautas ļoti lielam riskam un būs jāpieliek lielas pūles, lai risinātu bezdarba problēmu; tā kā nākotnē bezdarba pārapsūtināšanas shēma Eiropā varētu šādas atšķirības

ierobežot, palīdzot dalībvalstīm segt izmaksas, kas ir tieši saistītas ar valstu saīsināta darba laika shēmu izveidi vai paplašināšanu;

- L. tā kā 2020. gada pirmajā pusē situācija eurozonas darba tirgū ievērojami pasliktinājās Covid-19 pandēmijas un tās ierobežošanas pasākumu dēļ; tā kā nodarbinātības samazināšanās par aptuveni 4 % 2020. gadā slēpj ievērojamāku situācijas pasliktināšanos attiecībā uz nostrādāto stundu skaitu, jo darba ņēmēji saīsināta darba laika shēmās faktiski ir bez darba, taču statistikā joprojām tiek uztverti kā nodarbināti; tā kā, lai iegūtu bezdarbnieka statusu, personai ir jābūt pieejamai darba tirgū, taču ne visur tas bija iespējams stingro norobežošanas pasākumu dēļ, un daudzi cilvēki, kam ir tikai vāja saikne ar darba tirgu, arī tika atturēti no aktīvas darba meklēšanas un tādējādi nekvalificējās kā bezdarbnieki;
- M. tā kā slogs, ko rada situācijas pasliktināšanās darba tirgū, ir nevienmērīgi sadalīts starp darba tirgus kategorijām; tā kā darba ņēmēji ar nestabiliem darba nosacījumiem un līgumiem, tostarp līgumdarbinieki un ar pagaidu darba aģentūru starpniecību nodarbinātie darba ņēmēji bija pirmie, kas zaudēja darbu; tā kā viņiem bieži vien nav iespēju īstenot savas tiesības, ir vāja darbvietas drošība un sociālās apdrošināšanas aizsardzība vai to nav vispār, un viņi saskaras ar lielāku risku veselības un drošības ziņā; tā kā jauniešu bezdarba līmenis salīdzinājumā ar kopējo līmeni ir palielinājies vairāk un arī pašnodarbinātas personas ir ievērojami cietušas norobežošanas pasākumu dēļ;
- N. tā kā galvenā atbildība par jauniešu bezdarba risināšanu ir dalībvalstu ziņā, kurām jāizstrādā un jāīsteno darba tirgus tiesiskais regulējums, izglītības un apmācības sistēmas un aktīva darba tirgus politika;
- O. tā kā saskaņā ar 2020. gada vasaras prognozēm ir gaidāms, ka darba tirgus atgriešanos situācijā, kāda bija pirms pandēmijas, palēninās vairāki faktori, piemēram, laikā ierobežotas īstermiņa darba subsīdiu shēmas; tā kā ilgstoša vājas ekonomiskās aktivitātes perioda gadījumā un palielinoties to uzņēmumu skaitam, kuriem varētu būt jāierobežo sava darbība vai tā jāpārtrauc pavisam, shēmas nevar pilnībā novērst iespējamu bezdarba pieaugumu; tā kā dalībvalstīs, kurās bezdarba līmenis bija salīdzinoši augsts jau pirms pandēmijas sākuma, kurās ir gaidāma lēna ekonomikas atlabšana vai kurās darba tirgi un sociālās drošības tīkli nav pietiekami efektīvi, varētu būt īpaši grūti pārvarēt gaidāmo bezdarba līmeņa pieaugumu Eiropas Savienībā;
- P. tā kā saskaņā ar *Eurostat* 2018. gadā ES 28 dalībvalstīs bija 8,3 miljoni daļēji nodarbinātu nepilna laika darbinieku, 7,6 miljoni cilvēku bija pieejami darbam, taču to nemeklēja, savukārt vēl 2,2 miljoni cilvēku meklēja darbu, taču nevarēja sākt strādāt īsā laika periodā; tā kā 2018. gadā ES 28 dalībvalstīs pavisam 18,1 miljons cilvēku bija situācijā, kas kaut kādā ziņā līdzinās bezdarbam;
- Q. tā kā laika posmā no 2002. līdz 2018. gadam darbvietu ar vidējiem ienākumiem daļa ES samazinājās par 13 procentpunktiem;
- R. tā kā dalībvalstīs darba tirgū ir vērojamas strukturālas problēmas, tādas kā zema līdzdalība, kā arī prasmju un kvalifikāciju neatbilstība; tā kā arvien aktuālāka kļūst vajadzība pēc konkrētiem pasākumiem, kuru mērķis būtu integrēt vai reintegrēt neaktīvo darbaspēku, lai apmierinātu darba tirgus prasības;
- S. tā kā tiek prognozēts, ka darba tirgus situācijas pasliktināšanās ierobežos samaksas un

algu pieaugumu un vājinās darba ņēmēju spēju aizstāvēt savas intereses; tā kā sociālais dialogs un darba koplīguma slēgšanas sarunas ir galvenie instrumenti darba devējiem un arodbiedrībām, lai noteiktu taisnīgu atalgojumu un darba nosacījumus, un darba koplīguma slēgšanas sarunu sistēmas palielina dalībvalstu noturību ekonomikas krīzes laikā;

- T. tā kā tiesības veikt darba koplīguma slēgšanas sarunas ir jautājums, kas attiecas uz visiem darba ņēmējiem Eiropā un būtiski ietekmē demokrātiju un tiesiskumu, tostarp pamata sociālo tiesību ievērošanu un darba koplīguma slēgšanas sarunas; tā kā darba koplīguma slēgšanas sarunas pieder pie Eiropas pamattiesībām un Eiropas iestādēm tās ir jāievēro saskaņā ar Pamattiesību hartas 28. pantu; tā kā politikai, kura ievēro, veicina un stiprina darba koplīguma slēgšanas sarunas un darba ņēmēju ietekmi atalgojuma noteikšanas sistēmās, ir būtiska nozīme augsti kvalitatīvu darba nosacījumu nodrošināšanā;
- U. tā kā kopš 2000. gada 22 no 27 dalībvalstīm darba koplīguma slēgšanas sarunu segums ir pavājinājies; tā kā vidējais dalības līmenis arodbiedrībās Eiropas Savienībā ir aptuveni 23 % un starp dalībvalstīm šajā ziņā ir lielas atšķirības, dalības līmenim svārstoties diapazonā no 74 % līdz 8 %;
- V. tā kā algas, kas nodrošina pienācīgu dzīves līmeni, spēcīgas darba koplīguma slēgšanas sarunu sistēmas, funkcionējoša demokrātija, darba samaksas pārredzamība, prognozējams darba laiks, elastīgs darba režīms, pienācīga sociālā aizsardzība un ieguldījumi sabiedriskajos pakalpojumos var samazināt nodarbinātu personu nabadzību, mazināt nevienlīdzību veselības un sociālajā ziņā, kā arī radīt pieprasījumu un uzlabot veselību un labklājību;
- W. tā kā ANO 1948. gada Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, kā arī 1919. gadā dibinātās Starptautiskās Darba organizācijas konstitūcijā ir atzīts, ka darba ņēmējiem ir jānopelna iztikas minimums; tā kā saskaņā ar *Eurofound* definīciju iztikas minimums ir tāds ienākumu apmērs, kāds vajadzīgs, lai darba ņēmējam nodrošinātu pamata, taču sociāli pieņemamu dzīves līmeni; tā kā lielākajā daļā valstu minimālās algas joprojām ir zem nabadzības sliekšņa;
- X. tā kā krīze būtiski ietekmēs sociālos apstākļus, īpaši skarot sievietes, māsasaimniecības un ģimenes ar zemiem ienākumiem, gados vecākus cilvēkus, minoritātes un citas neaizsargātas grupas, kā rezultātā palielināsies nevienlīdzība, nestabilitāte, nabadzība, bezdarbs un sociālās atšķirības, kā arī tiks vājināti sociālie un nodarbinātības standarti Eiropā; tā kā jaunieši, nestabilā nodarbinātības situācijā esoši darba ņēmēji ar nestandarta vai pagaidu līgumiem, mazkvalificētas personas, piespiedu nepilna laika darba ņēmēji un pašnodarbinātie, kā arī platformās nodarbinātie un migrējoši darba ņēmēji citu starpā ir visvairāk pakļauti riskam zaudēt darbvietu un nonākt nabadzībā; tā kā pie šīm neaizsargātajām grupām pieder daudzi darba ņēmēji būtiski svarīgās profesijās, kas pirmās reaģē uz Covid-19 pandēmiju;
- Y. tā kā šī krīze ir apliecinājusi, ka ikviens darba ņēmējs ir būtiski svarīgs un ka to, ka mūsu sabiedrība joprojām funkcionē norobežošanas apstākļos, nodrošina ne vien veselības aprūpes darbinieki, pētnieki un drošības spēki, bet lielā mērā arī apkopēji, pārvaldātāji, lielveikalu kasieri, aprūpes darbinieki, piegādes veicēji, māsasaimniecībā nodarbinātas personas, platformās nodarbināti strādnieki, zvanu centru darbinieki, pārtikas un lauksaimniecības jomā strādājošie, zvejnieki un daudzi citi, kuru piensums ir nenovērtējams; tā kā minētajiem darba ņēmējiem pārāk bieži ir slikti darba

nosacījumi un zems atalgojums un daudzās nozarēs lielāko daļu no viņiem veido sievietes;

- Z. tā kā samaksas un pensiju atšķirības starp vīriešiem un sievietēm joprojām pastāv un Covid-19 krīzes ietekmē, visticamāk, palielināsies; tā kā visā ES sievietes joprojām pelna vidēji par 16 % mazāk nekā vīrieši un dzimumu atšķirība pensiju jomā ES ir aptuveni 37,2 %;
- AA. tā kā ES ir aizliegta diskriminācija darba vietā vecuma, dzimuma, dzimumidentitātes, invaliditātes, etniskās izcelsmes vai rases, reliģijas vai pārliecības, kā arī seksuālās orientācijas dēļ un ikvienam ir tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi saistībā ar pieņemšanu darbā, darba nosacījumiem, paaugstinājumu amatā, samaksu, piekļuvi apmācībai un aroda pensijām;
- AB. tā kā ir gaidāms, ka nākamajā desmitgadē darbvietu polarizācija turpinās pieaugt un ka palielināsies darbvietu skaits augstāko un zemāko prasmju spektrā; tā kā pandēmija šo tendenci, visticamāk, pastiprinās; tā kā progresīvs nodokļu režīms ir nepieciešams priekšnosacījums, lai samazinātu kopējo nevienlīdzību un finansētu labi funkcionējošas labklājības valstis;
- AC. tā kā darba pasaulē notiek būtiskas pārmaiņas, ko nosaka tehnoloģiju inovācija, digitalizācija, demogrāfijas pārmaiņas, klimata pārmaiņas un globalizācija; tā kā pašreizējā krīze ir arī būtiski ietekmējusi mūsu darba paradumus; tā kā digitālo tehnoloģiju izmantošana un iekļaujoša to veicināšana ilgtermiņā sniedz ekonomiskus un sociālus ieguvumus, var palielināt konkurētspēju un radīt darbvietu iespējas, taču rada arī sarežģījumus, piemēram, izolāciju, digitālo atstumtību, pastiprinātu nevienlīdzību, datu aizsardzības problēmas, darba ņēmēju veselības un darba nosacījumu, kā arī viņu tiesību aizsardzības pasliktināšanos; tā kā ieguldījumi digitālajās prasmēs, kvalifikācijā un pieaugušo formālajā apmācībā stiprina darba ņēmēju nodarbinātību, atalgojuma augšanu un uzņēmumu konkurētspēju; tā kā iepriekš minētie globālie sarežģījumi rada vajadzību pēc taisnīgas pārkārtošanās, lai nevienu neatstātu novārtā;
- AD. tā kā darba ņēmēju brīva pārvietošanās ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem un ir būtiski svarīga pienācīgai iekšējā tirgus darbībai;
- AE. tā kā ES 2013. gada ieteikuma par ieguldījumiem bērnos īstenošana nav sniegusi solītos rezultātus; tā kā Eiropas pusgadā nav pietiekamā mērā noteikta prioritāte bērnu nabadzības un sociālās atstumtības risināšanai un ES līdzekļi nav izmantoti tik plaši vai stratēģiski, kā būtu bijis iespējams; tā kā ES Garantijas bērniem ieviešana ar konkrētiem mērķrādītājiem būtu efektīvs veids, kā nodrošināt, ka dalībvalstis uzņemas augsta līmeņa politiskās saistības garantēt bērnu, jo īpaši neaizsargātā situācijā esošu bērnu, sociālās tiesības un cīnīties pret bērnu nabadzību un sociālo atstumtību;
- AF. tā kā nevienlīdzība veselības aprūpes jomā sakņojas sociālajā nevienlīdzībā un īpaši ir saistīta ar dzimumu, izglītības standartiem, nodarbinātību, ienākumiem, mājokļa apstākļiem un nevienlīdzīgu piekļuvi medicīniskajai palīdzībai, slimību profilaksei un veselības veicināšanas pakalpojumiem;
- AG. tā kā, nosakot un īstenojot visu Eiropas Savienības politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis;
- AH. tā kā lielākajā daļā dalībvalstu pastāv dažādas minimālo ienākumu shēmas, lai radītu

drošības tīklu tiem, kuri saskaras ar nabadzības risku;

- AI. tā kā pēdējās desmitgades laikā lielākajā daļā dalībvalstu pastāvīgi ir pieaudzis bezpajumtnieku skaits; tā kā vismaz 700 000 cilvēku vidēji katru nakti ES ir bez pajumtes, un tas ir par 70 % vairāk nekā pirms desmit gadiem; tā kā Covid-19 pandēmija ir apliecinājusi, ka bezpajumtniecība ir gan sociāla, gan sabiedrības veselības krīze,
1. aicina Komisiju izstrādāt politisku stratēģiju, lai aizstātu stratēģiju "Eiropa 2020", kuras mērķis būtu izskaust nabadzību, apvienojot galvenos instrumentus, piemēram, Eiropas zaļo kursu, Eiropas sociālo tiesību pīlāru un Eiropas pusgadu ilgāka termiņa redzējumā par labklājības ekonomiku un vides un sociālo modeļu ilgtspēju saskaņā ar ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem;
 2. ņem vērā Komisijas 2020. gada konkrētām valstīm adresētos ieteikumus (KVAI); pauž bažas par to, ka dalībvalstis ir panākušas ierobežotu progresu vai nav panākušas nekādu progresu sešos no 10 KVAI, kas tām tika adresēti 2019. gadā un ka šis progress dažādās dalībvalstīs un politikas jomās joprojām nav vienmērīgs un ir īpaši lēns attiecībā uz nodokļu bāzes paplašināšanu, kā arī uz veselību un ilgtermiņa aprūpi; uzsver, ka KVAI būtu jābūt saskanīgiem ar ES ekonomikas, sociālajiem un vides mērķiem; uzsver, ka KVAI īstenošana ir būtiski svarīga, lai sekmētu sociālo iekļaušanu un uzlabotu sociālās tiesības, kā arī lai nodrošinātu pilnīgu un kvalitatīvu nodarbinātību un sociāli taisnīgu pārkārtošanos; tāpēc mudina dalībvalstis neatkarīgi no to dalības eurozonā labāk īstenot ieteikumus, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātību un sociālajiem jautājumiem; uzsver, ka, mācoties no iepriekšējās krīzes un reaģējot uz Covid-19 ekonomikas un sociālo krīzi, KVAI būtu jāveicina darba tirgus regulēšana, jāstiprina ekonomikas politikas noturība un jāatbalsta sabiedriskie pakalpojumi;
 3. pauž bažas par Covid-19 krīzes postošajām sociālajām sekām, jo īpaši uz sievietēm, mājsaimniecībām un ģimenēm ar zemiem ienākumiem un uz neaizsargātām grupām, piemēram, gados veciem cilvēkiem, personām ar invaliditāti, minoritātēm piederīgām personām, bēgļiem un migrantiem, kā arī darba ņēmējiem, kuri krīzes laikā ir priekšplānā, jo tās veicina vēl lielāku pastāvošās nevienlīdzības pieaugumu un jaunas nevienlīdzības rašanos, turklāt varētu tikt apdraudēti sociālie un nodarbinātības standarti Eiropā; uzsver, ka tikai izlēmīga un koordinēta Eiropas reakcija palīdzēs kompensēt pašreizējās krīzes sociālās sekas un apliecināt, ka ES ir būtiski nepieciešams projekts, kas balstīts uz sociālo taisnīgumu, solidaritāti un integrāciju; aicina dalībvalstis pilnībā aizsargāt cilvēku sociālās tiesības un uzsver Atveseļošanas palīdzības kohēzijas un Eiropas teritorijām (*REACT-EU*) tiesību aktu kopuma būtisko nozīmi, lai sniegtu palīdzību visnelabvēlīgākajā situācijā esošajiem, nodrošinot atbilstošu finansējumu no Eiropas atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām (EAFVP), atbalstot nodarbinātību, jo īpaši attiecībā uz jauniešiem, ar Eiropas Sociālā fonda (ESF) starpniecību, kā arī sekmējot ES kohēziju, cita starpā tālākajos reģionos;
 4. atzinīgi vērtē dalībvalstu lēmumu aktivizēt vispārēja izņēmuma klauzulu, lai palielinātu elastību nepieciešamo pasākumu veikšanai nolūkā atbalstīt Eiropas iedzīvotāju veselības aizsardzību un civilās aizsardzības sistēmas, saglabāt darbvietas, atbalstīt spēcīgu atveseļošanu un stabilizēt Eiropas sociālo tirgus ekonomiku; aicina dalībvalstis pilnībā izmantot šo fiskālo elastību, lai novērstu un mazinātu krīzes sociālās sekas, stiprinātu sociālās drošības sistēmas, finansētu kvalitatīvas darbvietas, sabiedriskos pakalpojumus, zaļo pārkārtošanos un cīņu pret nabadzību; atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu sākt plašu sabiedrisko apspriešanu ar visām attiecīgajām ieinteresētajām

personām, lai izvērtētu iespējamās ES fiskālo noteikumu izstrādes virzienus; aicina dalībvalstis piedalīties diskusijā, lai sekmētu ilgtspējīgu izaugsmi veicinošus sociālos ieguldījumus, vienlaikus saglabājot fiskālo ilgtspēju;

5. uzsver, ka ir svarīga stabila un atbildīga budžeta procedūra, un aicina dalībvalstis un Komisiju palielināt ieguldījumus reakcijā uz veselības krīzi, jo īpaši ieguldījumus izglītības, sociālajās un veselības aprūpes sistēmās; norāda, ka Eiropas pusgadā joprojām trūkst programmas, lai pārraudzītu un risinātu nevienlīdzības pieaugumu Eiropā; tāpēc mudina Komisiju labāk izvērtēt sabiedriskās politikas sadales ietekmi un līdzsvara trūkumu attiecībā uz ienākumu un labklājības sadalījumu, kā arī sagatavot individuālus padziļināta pārskata ziņojumus, ja tiek konstatēts šāds līdzsvara trūkums, lai ekonomikas koordināciju sasaistītu ar nodarbinātību un sociālajiem rezultātiem; aicina Komisiju pētīt, kuriem būtu jābūt precīzākajiem ekonomiskās nevienlīdzības rādītājiem, un pārraudzīt nevienlīdzības attīstību;
6. atzinīgi vērtē ES atveseļošanas plānu *Next Generation EU*; aicina līdzsvarot pieeju starp zaļo un digitālo pārkārtošanos, no vienas puses, un izglītības, sociālo un veselības aprūpes infrastruktūru, no otras puses; uzsver, ka atveseļošanas plānam jābūt pilnībā atbilstošam Eiropas sociālo tiesību pilāram un jāpalīdz sasniegt ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus un Eiropas zaļā kursa mērķus; aicina dalībvalstis izmantot vispārējo uzņēmuma klauzulu, lai ieguldītu cilvēkos un sociālās drošības sistēmās un atbalstītu grūtībās nonākušus dzīvotspējīgus uzņēmumus nolūkā aizsargāt darbvietas un algas; aicina izstrādāt īpašus sociālā progresa plānus, lai nodrošinātu efektīvākas, taisnīgākas un spēcīgākas labklājības valstis; prasa izstrādāt vērienīgu daudzgadu finanšu shēmu (DFS), to stiprinot ar jauniem pašu resursiem, un noraida jebkādas finansējuma samazinājumus kohēzijas programmām, piemēram, ESF+;
7. uzsver, ka ir svarīgi īstenot Eiropas sociālo tiesību pilāru (ESTP) un sasniegt ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus, tostarp Eiropas Atveseļošanas plāna kontekstā, lai nodrošinātu sociālo taisnīgumu, sociālo kohēziju un labklājību visiem; pauž bažas par to, ka pašreizējā krīzē sociālās drošības sistēmas saskaras ar nepieredzētu spiedienu un ka saistītie publiskie izdevumi ievērojami pieaugs; uzsver, ka, lai veicinātu atveseļošanu, ES ieguldījumiem, izmantojot Atveseļošanas plānu un DFS, būtu jāstimulē ekonomikas izaugsme ar spēcīgu sociālo aspektu, jo īpaši stiprinot sociālās drošības sistēmas un ieguldot stabilās sociālās nodrošinājuma sistēmās, veselības aprūpē, izglītībā, mājokļos, nodarbinātībā, kultūrā, taisnīgumā un pienācīgos un pieklūstamos sabiedriskajos sociālajos pakalpojumos, lai pārvarētu krīzes sociālo ietekmi un izskaustu nabadzību;
8. atzinīgi vērtē Komisijas *SURE* priekšlikumu kā ārkārtas pasākumu, lai atbalstītu dalībvalstu saīsināta darba laika shēmas Covid-19 krīzē un tā rezultātā palielinātu uzņēmumu iespējas iegūt nepieciešamo likviditāti, lai atsāktu ekonomisko aktivitāti un aizsargātu darbvietas; ņem vērā instrumenta pagaidu raksturu; tāpēc aicina Komisiju izskatīt iespēju pēc dalībvalstu pieprasījuma aktivizēt pastāvīgu īpašo instrumentu, ja rodas jebkāda negaidīta krīze, kas izraisa izmaksu stabilu pieaugumu saīsināta darba laika shēmām un līdzīgiem pasākumiem;
9. uzsver Komisijas apņemšanos mobilizēt Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu, reaģējot uz sekām, ko Covid-19 krīze rada nodarbinātības jomā; tāpēc aicina dalībvalstis strauji iesniegt Komisijai pieteikumus finansējumam, lai atbalstītu Eiropas darba ņēmējus, kuri ir zaudējuši darbvietas Covid-19 krīzes dēļ, to izmantojot viņu pārkvalifikācijai un reintegrācijai darba tirgū;

10. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka finanšu palīdzība tiek sniegta tikai uzņēmumiem, kas nav reģistrēti Padomes secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kuras nesadarbojas nodokļu lietās, 1. pielikumā minētajās valstīs; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka saņēmēji ievēro Līgumos noteiktās pamatvērtības un ka uzņēmumi, kas saņem publisku finansiālo atbalstu, aizsargā darba ņēmējus, garantē pienācīgus darba nosacījumus, ar cieņu izturas pret arod biedrībām un piemērojamiem koplīgumiem, maksā piemērojamus nodokļus un atturas no akciju atpirkšanas vai piemaksu izmaksāšanas vadībai, vai dividenžu izmaksāšanas akcionāriem;
11. uzsver sociālo rezultātu pārskata centrālo lomu Eiropas pusgadā; aicina Komisiju nostiprināt rezultātu pārskatu, atspoguļojot visus 20 ESTP principus, un veidot sociālos mērķrādītājus, tostarp attiecībā uz nabadzības samazināšanu, kā arī metodi vides, sociālo un pārvaldības faktoru sociālo aspektu integrēšanai; uzsver valstu reformu programmu *ex ante* novērtējumu, kā arī rūpīgu *ex post* novērtējumu svarīgo nozīmi;
12. pauž bažas par to, ka Covid-19 krīze nelabvēlīgi ietekmē Eiropas darba tirgu, un par darbvieta zaudēšanu iepriekš nepieredzētā apmērā, jo īpaši stratēģiskās nozarēs, kā arī par saistīto nabadzības un atšķirīgu dzīves standartu pieaugumu, kas īpaši ietekmēs jauniešus, sievietes un mazkvalificētos amatos, neoficiālā ekonomikā un nestabilas nodarbinātības situācijā strādājošos; atgādina par Komisijas priekšsēdētājas paziņojumu, ka tiks ierosināta ES bezdarbnieka pabalstu pārapsūdināšanas shēma; aicina dalībvalstis īstenot nodarbinātības saglabāšanas pasākumus un veicināt elastīgu darba režīmu, lai nezaudētu darbvietas; aicina dalībvalstis pienācīgi ieguldīt efektīvā un aktīvā darba tirgus politikā, izglītībā, apmācībā un mūžizglītībā, kā arī pilnībā izmantot spēkā esošos un jaunus ES finansējuma instrumentus, lai novērstu ilgtermiņa bezdarbu, jo īpaši reģionos, kuros ir izteikti nelabvēlīga demogrāfiskā situācija, piemēram, lauku apvidos; mudina dalībvalstis arī radīt jaunas nodarbinātības iespējas, tostarp ar publiskiem ieguldījumiem un nodarbinātības programmām, un stiprināt sabiedrisko nodarbinātības dienestu lomu, īpaši vēršot uzmanību uz to, lai palīdzētu jauniešiem, personām ar invaliditāti un cilvēkiem, kuri saskaras ar diskrimināciju saistībā ar iekļūšanu darba tirgū;
13. ar bažām norāda uz jauniešu bezdarba augsto līmeni vairākās dalībvalstīs un uz gados jauno darba ņēmēju nodarbinātības līgumu nestabilitāti, jo īpaši nozarēs, kuras spēcīgi skārusi Covid-19 pandēmija; aicina dalībvalstis un Komisiju veikt piemērotus pasākumus, lai risinātu jauniešu bezdarba problēmu, pilnībā izmantojot pašreizējos un jaunus finanšu instrumentus, piemēram, tādus kā Garantija jauniešiem un *Erasmus+*; aicina veidot efektīvāku un iekļaujošāku Garantiju jauniešiem, īpaši vēršot uzmanību uz kvalitatīvu nodarbinātību ar pienācīgu atalgojumu, jo īpaši pievēršoties tiem, kuri ir vistālāk no darba tirgus;
14. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Covid-19 pandēmija nepasliktina situāciju tām grupām, kuras no darba tirgus ir vistālāk, piemēram, neformālajiem aprūpētājiem, cilvēkiem ar ilgstošām slimībām, invaliditāti, veselības problēmām vai ar kompleksām hroniskām slimībām, migrantiem un bēgļiem, kā arī etniskām un reliģiskām minoritātēm piederušajiem;
15. uzsver, ka mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) ir ļoti svarīgi ilgtspējīgai un iekļaujošai attīstībai, ekonomikas izaugsmei un darbvieta radīšanai ES; aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt savu atbalstu MVU un to darbiniekiem ekonomiskās aktivitātes atsākšanā un pārejā uz digitālāku un zaļāku ekonomiku;

16. aicina dalībvalstis aktīvi veicināt aprites un sociālās ekonomikas veidošanu, sekmēt sociālo inovāciju un sociālos uzņēmumus, stiprināt to ilgtspēju un atbalstīt tādus darba veidus, kas sniedz kvalitatīvu darbvieta iespējas;
17. uzskata, ka nolūkā saglabāt un palielināt konkurētspēju pasaules mērogā darba tirgus tiesiskajam regulējumam dalībvalstīs jābūt skaidram, vienkāršam un elastīgam, vienlaikus saglabājot augstus darba standartus;
18. uzsver, ka sekmīgai ES Atveseļošanas plāna īstenošanai vajadzīgs pienācīgs sociālais dialogs visos līmeņos, efektīvi iesaistot sociālos partnerus, stiprinot darba ņēmēju un arodbiedrību tiesības, kā arī darba koplīguma slēgšanas sarunas un darba ņēmēju līdzdalību, kas ir demokrātijas un iekļaušanas pamata instrumenti; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt sociālo partneru spēju veidošanu, izmantojot arī ESF+, lai stiprinātu arodbiedrību blīvumu, sociālo dialogu, darba koplīguma slēgšanas sarunas un darba ņēmēju iesaistīšanu uzņēmuma lietās, kā arī ņemt vērā koplīgumus publiskajā iepirkumā; aicina Komisiju un dalībvalstis arī nodrošināt sociālo partneru pilnīgu iesaistīšanu politikas veidošanā, cita starpā Eiropas pusgadā;
19. atzinīgi vērtē Komisijas apspriešanās ar sociālajiem partneriem par ES minimālās darba algas satvaru otro posmu; norāda, ka pienācīgas algas ir svarīgas, lai panāktu taisnīgus darba nosacījumus un plaukstošu sociālo tirgus ekonomiku; aicina dalībvalstis ar koplīgumiem vai valsts tiesību aktiem nodrošināt pienācīgu atalgojumu virs nabadzības sliekšņa visiem darba ņēmējiem; uzskata, ka spēcīgākas darba koplīguma slēgšanas sarunas ir viens no labākajiem veidiem, kā veicināt pienācīgas algas Eiropas Savienībā; aicina Komisiju apzināt šķēršļus sociālajam dialogam Eiropas Savienībā un ierosināt Eiropas satvaru minimālajām algām, lai saskaņā ar valstu tradīcijām, kā arī pienācīgi ievērojot valstu sociālo partneru autonomiju un labi funkcionējošus darba koplīguma slēgšanas sarunu modeļus, likvidētu nodarbinātu personu nabadzību; uzsver, ka nekādas iniciatīvas nedrīkst kaitēt sociālo partneru autonomijai vai algu noteikšanai darba koplīguma slēgšanas sarunu sistēmās; prasa īstenot koordinētu ES līmeņa pieeju, lai nepieļautu kaitniecisku darbaspēka izmaksu konkurenci un uzlabotu augšupēju sociālo konvergenci, kas būtu pieejama ikvienam; turklāt uzsver, ka algām būtu jāļauj darba ņēmējiem apmierināt savas un savu ģimeņu vajadzības un ka ikvienam darba ņēmējam Eiropas Savienībā būtu jāsaņem iztikas minimums; šajā saistībā lūdz Komisiju pētīt, kā noteikt, ko iztikas minimums varētu ietvert, un kā to vajadzētu mērīt, lai sociālie partneri to varētu izmantot kā atsaucē rīku;
20. aicina visiem darba ņēmējiem un pašnodarbinātām personām nodrošināt piekļuvi publiskām, uz solidaritāti balstītām un pienācīgām vecuma pensijām, kas pārsniedz nabadzības sliekšni; aicina dalībvalstis garantēt to pensiju shēmu pietiekamību un ilgtspēju; uzskata, ka pensiju sistēmas reformās cita starpā galvenā uzmanība būtu jāvērs uz efektīvu pensionēšanās vecumu un jāatspoguļo darba tirgus tendences, dzimstības līmenis, veselības un labklājības situācija, darba nosacījumi un ekonomiskās atkarības koeficients, un tās jāpapildina ar aktīvu vecumdienu stratēģijām; uzskata, ka šādās reformās ir jāņem vērā arī situācija, kādā atrodas miljoniem Eiropas darba ņēmēju, īpaši sievietes, jaunieši un pašnodarbinātas personas, kas saskaras ar nedrošu un nestabilu nodarbinātību, piespiedu bezdarba periodiem un saīsinātu darba laiku; uzskata, ka dalībvalstīm vajadzētu izveidot konstruktīvu dialogu ar sociālajiem partneriem un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām un piemērotā veidā pakāpeniski ieviest reformas;
21. aicina Komisiju veikt visaptverošu novērtējumu par priekšplāna darbinieku un kritiski

svarīgās profesijās strādājošu, platformās nodarbinātu, nestandarta darba ņēmēju un nestabilā nodarbinātības situācijā esošu darba ņēmēju darba un nodarbinātības nosacījumiem, apzinot viņu nestabilās situācijas cēloņus, lai nāktu klajā ar Eiropas tiesisko regulējumu ar skaidrām un vienkāršām pamatnostādnēm nolūkā nodrošināt adekvātu darba laiku, pienācīgus darba nosacījumus visiem darba ņēmējiem, tiesības un vispārēju piekļuvi sociālajai aizsardzībai, kā arī stiprināt darba koplīguma slēgšanas sarunu segumu, apkarot nestabila darba līgumus, fiktīvu pašnodarbinātību, nulles stundu līgumus un nestandarta līgumu nepienācīgu izmantošanu; aicina Komisiju noteikt stingrus ierobežojumus apakšuzņēmumu izmantošanas praksēm un uzlabot sociālās aizsardzības standartus, kā arī sniegt pamatnostādes, kā pārbaudīt neatkarīgo līgumslēdzēju nodarbinātības statusu nolūkā apkarot fiktīvu pašnodarbinātību; uzsver, ka darba ņēmējiem, kuriem ir pagaidu vai elastīgas līgumsaistības, būtu jāsaņem tāda pati aizsardzība kā visiem pārējiem darba ņēmējiem;

22. ar bažām konstatē, ka trūkst pienācīgas piekļuves sociālās aizsardzības sistēmām un ka nestandarta darba ņēmējiem un pašnodarbinātajiem šādas piekļuves nav; aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai šīs problēmas mazinātu, jo īpaši ievērojot Padomes 2019. gada 8. novembra ieteikumu par darbinieku un pašnodarbināto personu piekļuvi sociālajai aizsardzībai; uzsver vajadzību padarīt piekļuvi sociālajai aizsardzībai universālu, jo īpaši pašreizējā sarežģītajā situācijā;
23. uzsver, ka nesēnā pandēmija ir apliecinājusi, cik svarīgi ir digitālie risinājumi, jo īpaši tāldarbs, un ka šajā ziņā ir jāizstrādā pamatnostādes un noteikumi Eiropas līmenī; uzskata, ka pienācīgi regulētam elastīgam darba režīmam, tāldarbam un atrašanās vietai nepiesaistītām darbvietām var būt svarīga loma darbvietu saglabāšanā, labāka darba un privātās dzīves līdzsvara atbalstīšanā, CO₂ emisiju samazināšanā saistībā ar pārvietošanos ikdienā, kā arī nodarbinātības iespēju uzlabošanā cilvēkiem ar invaliditāti, turklāt tas varētu arī palīdzēt mazināt lauku depopulāciju; tāpēc aicina Komisiju ierosināt ES tāldarba programmu, tostarp leģislatīvu satvaru, lai nodrošinātu pienācīgus darba apstākļus, tostarp darba laika, atvaļinājuma, darba un privātās dzīves līdzsvara un nesasniedzamības tiesību ievērošanu; uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš bērnu vecāku, vienuļo vecāku un neformālo aprūpētāju, kuri pastāvīgi nodrošina aprūpi no viņiem atkarīgajiem radniekiem, situācijai, jo Covid-19 pandēmija ir apliecinājusi, ka minētajām grupām ir visgrūtāk saskaņot darba un ģimenes dzīvi, strādājot attālināti; tāpēc uzsver, ka ir svarīgi piemēroti bērnu aprūpes risinājumi;
24. pauž bažas par sezonas darbinieku un citu pārrobežu darba ņēmēju darba un dzīves apstākļiem, jo īpaši zemo algu sektorā; aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt tiesību pārnesamību un nodrošināt godīgus un taisnīgus darba apstākļus mobiliem, pārrobežu un sezonas darba ņēmējiem Eiropas Savienībā; aicina dalībvalstis pilnībā apņemties digitalizēt sabiedriskos pakalpojumus, lai veicinātu taisnīgu darbaspēka mobilitāti, jo īpaši attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju; tāpēc lūdz Komisiju pēc pienācīga ietekmes novērtējuma veikšanas ierosināt priekšlikumu par digitālu ES sociālā nodrošinājuma numuru, kas potenciāli varētu arī veidot kontroles mehānismu gan indivīdiem, gan attiecīgajām iestādēm, lai nodrošinātu, ka sociālā nodrošinājuma maksājumi tiek veikti atbilstoši saistībām; turklāt uzskata, ka ikvienam darba ņēmējam ir jābūt piekļuvei pilnīgam pārskatam par to, kas ir viņa darba devēji, un viņa paša atalgojumam un darba tiesībām vai nu saskaņā ar koplīgumiem, vai attiecīgā gadījumā ar valsts tiesību aktiem; aicina arī ES mērogā noteikt apakšuzņēmēju saistības noteiktās nozarēs, piemēram, lauksaimniecībā un gaļas pārstrādes nozarē, jo īpaši gadījumos, kad ir noslēgti līgumi par darbu uzņēmuma telpās, un izveidot skaidrus noteikumus par apakšuzņēmumu izmantošanas praksēm kopumā;

25. norāda, ka Covid-19 pandēmijas rezultātā ir palielinājies veselības un drošības apdraudējums miljoniem darba ņēmēju; atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos pārskatīt Direktīvu par bioloģiskajiem aģentiem (2000/54/EK), lai to pielāgotu globālu pandēmiju un citiem ārkārtas apstākļiem un darba ņēmējiem nodrošinātu pilnīgu aizsardzību pret risku saistībā ar iedarbību darba vietā; aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk nākt klajā ar jaunu stratēģisko satvaru par drošību un veselības aizsardzību, direktīvu par stresu darbā un balsta un kustību aparāta traucējumiem, direktīvu par garīgo labjutību darbā un ES stratēģiju garīgās veselības jomā, lai darba vietā aizsargātu visus darba ņēmējus; aicina stiprināt *EU-OSHA* lomu, lai veicinātu veselīgas un drošas darba vietas visā ES; uzsver, ka ieguldījumi darba aizsardzībā uzlabo darbvieta kvalitāti un darba ņēmēju labjutību, kā arī sekmē produktivitāti un Eiropas ekonomikas konkurētspēju;
26. pauž bažas par ierobežoto sociālo mobilitāti paaudžu starpā un ienākumu nevienlīdzības palielināšanos; norāda, ka augsts nevienlīdzības līmenis pasliktina ekonomikas rezultātus un ilgtspējīgas attīstības potenciālu; aicina Komisiju un dalībvalstis risināt nevienlīdzības problēmu un cīnīties pret diskrimināciju; uzsver, ka dalībvalstīm būtu jāveido savas nodokļu un pabalstu sistēmas tā, lai mazinātu nevienlīdzību, veicinātu taisnīgumu, aizsargātu mājsaimniecības un ģimenes un radītu stimulus izglītībai un līdzdalībai darba tirgū, vienlaikus nodrošinot pilnīgu atbilstību ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem un Eiropas zaļajā kursā noteiktajiem klimata un vides mērķiem; uzsver, ka ieguldījumi izglītībā un prasmēs, kā arī labāk izstrādātas nodokļu un pabalstu sistēmas ir svarīgākie politiskie instrumenti, lai mazinātu nevienlīdzību un veicinātu vienlīdzīgas iespējas;
27. aicina Komisiju izpildīt starptautiskās juridiskās saistības attiecībā uz bērnu tiesībām, ko dalībvalstis (kā arī dažu tiesību gadījumā ES kopumā) ir apņēmušās ievērot; aicina Komisiju 2020. gadā nākt klajā ar ES Garantiju bērniem; aicina izmantot visas 2021.–2027. gada DFS iespējas ieguldīt bērnos un izmantot tās līdzekļus, lai veidotu potenciālu pievienoto vērtību ES Garantijai bērniem cīņā pret nabadzību, kā arī pret nelabvēlīgām tendencēm saistībā ar demogrāfiskajām pārmaiņām Eiropā; prasa dalībvalstīm izveidot Eiropas un valstu rīcības plānus, lai nodrošinātu bērnu piekļuvi piecām galvenajām sociālajām tiesībām — bezmaksas veselības aprūpei, bezmaksas izglītībai, bērnu bezmaksas aprūpei, pienācīgiem mājokļiem un pietiekamam uzturam;
28. aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk nākt klajā ar ES Garantiju bērniem, balstoties uz Padomes 2013. gada ieteikuma par ieguldījumiem bērnos triju pīlāru pieeju, kā arī uz tiesībām balstītu, visaptverošu un integrētu nabadzības novēršanas stratēģiju ar īpašu nabadzības samazināšanas mērķrādītāju, un uz ES satvaru attiecībā uz valstu bezpajumniecības stratēģijām, pieņemot principu “Mājoklis vispirms”, kā arī ES stratēģisko satvaru romu jautājumos ar konkrētiem mērķiem un valsts finansējumu; aicina Komisiju arī veikt salīdzinošu pētījumu par dažādajām minimālo ienākumu shēmām dalībvalstīs, kurās ir noteikts sociālās aizsardzības minimums un drošības tīkls tiem, kuriem tas ir vajadzīgs, un uzsvērt labāko praksi gadījumus, lai šajā saistībā nāktu klajā ar satvaru;
29. uzsver, cik svarīga ir sociālās drošības sistēmu automātiskās stabilizācijas dimensija, lai absorbētu tādas ārējas ietekmes kā recesijas izraisīti sociālā šoka viļņi; tāpēc aicina dalībvalstis ieviest politikas programmas, lai atjaunotu nodarbinātības drošību, sniegtot sociālo aizsardzību visu veidu darba ņēmējiem, tostarp atlaišanas gadījumā; tāpat aicina dalībvalstis, ņemot vērā SDO Ieteikumu Nr. 202 par sociālās aizsardzības minimumu, nodrošināt un palielināt to ieguldījumus sociālās aizsardzības sistēmās, lai garantētu

rezultātus nabadzības un nevienlīdzības novēršanā un likvidēšanā, vienlaikus nodrošinot šo sistēmu ilgtspēju;

30. atzinīgi vērtē to, ka Covid-19 pandēmijas laikā daudzas dalībvalstis ir veikušas ārkārtējus pasākumus, lai novērstu un risinātu bezpajumtniecību, apturot izlikšanu no mājokļa un nodrošinot ārkārtas mājokļus; mudina dalībvalstis nodrošināt piekļuvi mājokļiem un rast ilgtspējīgus, proaktīvus un reaktīvus risinājumus, lai līdz 2030. gadam likvidētu bezpajumtniecību; mudina Komisiju un dalībvalstis vākt vairāk un saskaņotākus datus par bezpajumtniecību un integrēt bezpajumtniecību visās attiecīgajās politikas jomās;
31. aicina Komisiju un dalībvalstis ierosināt īpašus priekšlikumus, lai nodrošinātu taisnīgu pārkārtošanos attiecībā uz mājokļu energoefektivitātes uzlabošanu, un pienācīgi risināt enerģētiskās nabadzības problēmu saistībā ar Zaļā pakta mērķiem un principiem;
32. uzsver, ka darba samaksas pārredzamība ir būtiski svarīga, lai cīnītos pret netaisnīgām algu atšķirībām un diskrimināciju; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas nodomu ieviest saistošus pasākumus attiecībā uz darba samaksas pārredzamību, kuros būtu jāiekļauj vīriešu un sieviešu algu vienlīdzības indekss un pilnībā jāievēro valstu sociālo partneru autonomija; mudina šos pasākumus strauji pieņemt, lai risinātu sieviešu un vīriešu darba samaksas un pensiju atšķirības problēmu un novērstu citu ar dzimumu saistītu nevienlīdzību un diskrimināciju darba tirgū; atkārtoti pauž uzskatu, ka visās budžeta un politikas jomās ir jāizmanto integrēta pieeja dzimumu līdztiesības nodrošināšanai; aicina dalībvalstis un Komisiju veicināt sieviešu uzņēmējdarbību un atvieglot viņu piekļuvi finansējumam; aicina dalībvalstis Padomē atsākt sarunas saistībā ar direktīvu par sieviešu pārstāvību uzņēmumu vadībā; aicina pensiju tiesībās labāk iekļaut grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma un bērna kopšanas atvaļinājuma periodus;
33. pauž bažas par Eiropā augošo diskrimināciju un rasismu; aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt diskriminācijas novēršanas tiesību aktu īstenošanu, politiku un praksi un izbeigt strukturālu diskrimināciju pret minoritātēm piekļuvē nodarbinātībai un darba vietā; aicina Komisiju nākt klajā ar paziņojumu par pamatnostādņēm minoritāšu, tostarp etnisko minoritāšu, segregācijas novēršanai darba tirgū, kā arī par nediskriminējošas darbinieku pieņemšanas politikas standartiem dalībvalstīm un darba devējiem, tostarp ieteikumiem līdztiesības plānu pieņemšanai uzņēmumos un nozaru koplīgumos un daudzveidības darba grupu izveidei darba vietā, kurām būtu jāmazina stereotipi, aizspriedumi un negatīva attieksme un jānovērš diskriminācija darbinieku atlasē, paaugstināšanā, atalgojumā un piekļuvē apmācībai; uzsver, ka šādi līdztiesības plāni būtu arī jāizmanto, lai veicinātu etnisko un kultūru daudzveidību darba vietā, veidotu iekšējo reglamentu pret rasismu, saistīto diskrimināciju un aizskaršanu darba vietā, pārraudzītu un pārskatītu darbinieku pieņemšanu, attīstību un paturēšanu darbaspēkā uz vienlīdzības pamata, lai konstatētu tiešas vai netiešas diskriminējošas prakses un pieņemtu koriģējošus pasākumus, ar ko mazināt nevienlīdzību katrā no minētajām jomām; aicina šādos līdztiesības rīcības plānos iekļaut līdztiesības datu vākšanu minētajos nolūkos saskaņā ar privātuma un pamattiesību standartiem;
34. norāda, ka darba tirgos jāapkaro diskriminācija vecuma dēļ, tostarp jāpalielina informētība par Padomes Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, un jānodrošina piekļuve mūžizglītības iespējām, piedāvājot individuāli pielāgotus kursus un apmācību;
35. aicina dalībvalstis nodrošināt piekļūstamus un cenu ziņā pieņemamus un kvalitatīvus

- bērnu aprūpes un agrīnās izglītības pakalpojumus, kā arī īslaicīgus un ilgtermiņa aprūpes un sociālos pakalpojumus, tostarp vecāka gadagājuma cilvēkiem un personām ar invaliditāti, lai veicinātu neatkarīgu dzīvi un sieviešu līdzdalību darba tirgū; šajā saistībā aicina dalībvalstis strauji un pilnībā īstenot Direktīvu par darba un privātās dzīves līdzsvaru vecākiem un aprūpētājiem; prasa izstrādāt ES aprūpes pakalpojumu satvaru, kurā noteiktu minimālos standartus un kvalitātes pamatnostādnes;
36. atzīst Eiropas aprūpētāju būtiski svarīgo lomu pandēmijas laikā; aicina izveidot Eiropas aprūpētāju stratēģiju, lai nodrošinātu taisnīgu darbaspēka mobilitāti šajā nozarē un uzlabotu aprūpētāju darba nosacījumus;
 37. norāda, ka Covid-19 pandēmijas izraisītā krīze ir pasliktinājusi dzīves līmeni cilvēkiem ar invaliditāti; aicina Komisiju nākt klajā ar visaptverošu un ilgtermiņa ES stratēģiju invaliditātes jomā laikposmam pēc 2020. gada, pamatojoties uz apspriešanos ar personām ar invaliditāti un viņus pārstāvošajiem ģimenes locekļiem vai organizācijām; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt krīzes mazināšanas pasākumus saskaņā ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, lai nodrošinātu personu ar invaliditāti tiesību aizsardzību, viņu pilnīgu un faktisku līdzdalību un iekļaušanu sabiedrībā, kā arī vienlīdzīgas iespējas un nediskriminējošu piekļuvi precēm, pakalpojumiem un brīvā laika darbībām; aicina Komisiju un dalībvalstis arī pastiprināt centienus, lai nodrošinātu personu ar invaliditāti piekļuvi darba tirgum, novēršot šķēršļus, izmantojot digitālā darba piedāvājumu iespējas un radot stimulus viņu nodarbinātībai;
 38. pauž bažas par to, ka nemazinās izglītību priekšlaicīgi pametušo daļa, jo īpaši atstumtajās grupās, un ka pieaug nesekmīgo skolēnu daļa; uzsver, ka pamata rēķināšanas, lasīšanas un digitālo prasmju trūkums ir ievērojams šķērslis jēgpilnai līdzdalībai sabiedrībā un darba tirgū; aicina dalībvalstis garantēt, ka ikvienam ir tiesības uz kvalitatīvu, piekļūstamu un iekļaujošu izglītību, apmācību un mūžizglītību; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt savus centienus ieguldīt kvalitatīvā izglītībā, arodizglītībā un apmācībā, sniedzot pielāgotu atbalstu, stiprinot pārkvalifikācijas pasākumus, jo īpaši digitālo prasmju iegūvi, un veicināt mūžizglītību, lai ļautu darbaspēkam pielāgoties mainīgajām darba tirgus prasībām; uzsver, ka mācību rezultātus nelabvēlīgi ietekmē sociālā atstumtība, diskriminācija, stereotipi, nabadzība un segregācija, un norāda, ka arī šīs problēmas ir jārisina; aicina Komisiju veikt visaptverošu analīzi par faktoriem, kas veicina izglītības priekšlaicīgu pamešanu, tostarp tās sociālajiem aspektiem, un, pamatojoties uz to, iesniegt priekšlikumu šīs problēmas risināšanai;
 39. uzsver, ka kvalifikācijas atbilstība prasmēm un darba iespējām, kā arī profesionālās kvalifikācijas ātra atzīšana un labāka sertifikācija ES var palīdzēt radīt labi funkcionējošu un iekļaujošu Eiropas darba tirgu un ka ciešāka sadarbība starp izglītības sistēmām un uzņēmumiem to var veicināt; aicina dalībvalstis maksimāli izmantot digitālos risinājumus izglītības jomā, ņemot vērā tehnoloģiju straujo attīstību un darba tirgus vajadzības nākotnē;
 40. uzsver, ka kvalifikācija un sertificētas kompetences sniedz darba ņēmējiem pievienoto vērtību, uzlabojot viņu pozīciju darba tirgū, un var tikt pārnestas, darba tirgum mainoties; aicina ar prasmēm saistīto sabiedrisko politiku vērst uz kvalifikācijas un kompetenču sertifikāciju un apstiprināšanu; uzsver, ka uzņēmumos, kas saņem publiskos līdzekļus darba ņēmēju kvalifikācijas paaugstināšanai, būtu jāizveido uz prasmēm balstītas kompensācijas sistēmas, vienojoties ar darba ņēmēju pārstāvjiem, jo šāda sistēma nodrošinātu atdevi no attiecīgajiem publiskajiem ieguldījumiem;

41. atzinīgi vērtē atjaunināto Prasmju programmu Eiropai, kas tiecas uz prasmju prasību izpildi un turpmāku sarežģītumu pārvarēšanu ES darba tirgū, kā arī uz sabiedrības, ekoloģisko un digitālo pārkārtošanos; uzsver, ka pietiekamu prasmju, īpaši digitālo prasmju, atbalstīšana uzlabos produktivitāti, atvieglojot ekoloģisko un digitālo pārkārtošanos uz zaļāku un gudrāku ekonomiku; aicina dalībvalstis risināt digitalizācijas, automatizācijas, prasmju trūkuma un neatbilstības, kā arī digitālās atstumtības jautājumus; uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš jauniešiem, ilgstošiem bezdarbniekiem, ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušajiem, cilvēkiem ar invaliditāti, romiem un citām grupām, kas pakļautas diskriminācijas riskam; uzsver, ka ir steidzami jāizveido prasmju garantija saskaņā ar Garantijas jauniešiem principiem, lai visi Eiropas iedzīvotāji saņemtu pienācīgas kvalifikācijas paaugstināšanas un pārkvalifikācijas iespējas;
42. uzsver, ka ir jāņem vērā ar veselību saistītie sociālie, ekonomiskie un vides faktori; aicina izveidot Eiropas veselības savienību, ES veselības aprūpes sistēmu spriedzes testus, minimālos standartus kvalitatīvai veselības aprūpei, Eiropas reaģēšanas mehānismu veselības jomā, kā arī stiprināt ES veselības aģentūru un civilās aizsardzības spējas, visos gadījumos balstoties uz solidaritātes, nediskriminēšanas, stratēģiskās autonomijas un sadarbības principiem, visu ES politikas jomu un darbību noteikšanas un īstenošanas pamatā liekot sabiedrības veselības apsvērumus, kā noteikts Līgumā, sistemātiski veicot novērtējumus par visu attiecīgo rīcībpolitiku ietekmi uz veselību un īpašu uzmanību pievēršot veselības aprūpes nodrošināšanai gados vecākiem cilvēkiem un viņu ārstēšanai; aicina dalībvalstis nodrošināt piekļuvi kvalitatīvai, uz cilvēkiem vērstai un pieklūstamai veselības aprūpei, kas ietver efektīvu un labi finansētu vispārēju profilaktisko aprūpi un veselības uzlabošanu visiem; atzinīgi vērtē Eiropas pusgada ievirzes maiņu no izmaksu taupīšanas uz rezultātiem un veselības aprūpes efektivitāti; aicina Komisiju pastiprināt savus centienus veselības jomā mazināt nevienlīdzību starp ES dalībvalstīm un to teritorijās, izstrādāt kopējus rādītājus un metodikas, lai pārraudzītu veselības jomu un veselības aprūpes sistēmu sniegumu nolūkā mazināt nevienlīdzību, konstatējot un nosakot prioritārās jomas, kurās vajadzīgi uzlabojumi un palielināts finansējums; uzskata, ka Komisijai būtu jānovērtē veikto pasākumu efektivitāte, lai samazinātu veselības aprūpes jomā pastāvošo nevienlīdzību, ko rada politikas īstenošana, kas ietver sociālos, ekonomiskos un ekoloģiskos riska faktorus;
43. atkārtoti norāda, ka tiesiskums, tostarp neatkarīgas un efektīvas tiesu sistēmas, kvalitatīva valsts pārvalde un publiskais iepirkums, kā arī stabilas pretkorupcijas sistēmas ir pamats, uz kā balstās pareiza uzņēmējdarbības vide, funkcionējoši darba tirgi un pienācīga ES līdzekļu izmantošana; uzsver, ka līdz ar to tiesiskuma un tiesu sistēmas efektivitātes novērtējums arī turpmāk būtu jāiekļauj Eiropas pusgadā; aicina dalībvalstis ratificēt pārskatīto Eiropas Sociālo hartu;
44. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.